

Írta:

2013. július 14. vasárnap, 07:25

A hivatalos kommunikáció olyan, mint a házi vegyes pálinka, meg a körhinta (képünk illusztráció) kombinációja. Egyszerűen szédítő! Mindenhol új munkahelyek létesülnek, itt száz, ott húsz, máshol bármennyi, minden egyes állásra szüksége van az országnak. Most már csak az a kérdés, miképpen kell értelmezni a numerikus halmazt. Lévéen, hogy az talán mindennél nehezebb, ebben a témakörben.

Mert az egy dolog, hogy a Kisalföld környezetében ezrével keresik a mérnököket, technikusokat, az autóipari cégek. Ám mindenki nem lakhat Győrött, annak vonzáskörében, de még Szentgotthárdon sem. Igaz, most már Kecskeméten is magas szinten termelnek, gyártanak gépjárműveket, de ebből mondjuk Pécs sokat aligha profitál. Legfeljebb, néhány szakember elköltözik oda, bár ez elenyésző.

A közmunkások dolgoztatása javítja a mutatókat, igaz, ez is sántít. Hiszen, ha napi nyolc óra helyett négyben végzik feladataikat a kiválasztottak, akkor tényleg könnyű megduplázni az érintettek tömegét. Ez egyszerű matematika, semmi több. Legfeljebb szimpla becsapás, ha más nézőpontból szeretnénk vizsgálni a problémát.

A lassan bezáró vállalkozásokból utcára került munkásokról sohasem, vagy csak ritkán szólnak az állami híradások. Pedig Baranyában, illetve annak székhelyén, ijesztőek a munkanélküliségi adatok. Városi legenda szerint, egy múzeumi, teremőri állásra, mintegy kétszázötvenen jelentkeztek. Köztük diplomások, nyelveket beszélő személyek is akadtak. Legalább volt merítési

Írta:

2013. július 14. vasárnap, 07:25

lehetőségük a döntéshozóknak, a válogatásnál.

A munkaerőpiacról most hagyjuk ki azokat a szereplőket, akik afféle politikusként, több helyen is ott állnak a vártán. Mert nehéz meghatározni a státuszukat. Az mégis ostobán hangzik, miszerint X. Y. vezető foglalkoztatottsága 200%-os, mert annyit képes elvállalni.

Az már inkább izgalmas kérdés, az új, hetvenkilenc pécsi dohánybolt, mondjuk százhatvan kereskedői állása kapcsán, mennyien kerülnek az utcára, régebbi trafikosok, kisboltosok közül. De ezek azok az apróságok, amik könnyedén eltűnnek, a számok tengerében.

Miképpen az is kérdéses, minek minősülnek azon személyek, akik állandó lakcímmel itthon rendelkeznek, de külföldön keresik a boldogulásukat. Aktívnak, inaktívnak, passzívnak, vagy bármi másnak hívhatjuk őket. Éppen annak, aminek a pillanatnyi magyarázók akarják.